

Publicerad 2006-01-03 11:16 av Miraqulix

En tyst beklagan

Dagens leda när jag på jobbet satt.

På denna stol jag streta, utan att fatta ett skvatt.

Många timmar är det kvar, innan jag med bilen ska.

I fika rummet jag satt, och kände mig alldeles matt.

Klockan är ett, inte så många timmar kvar.

Bränsle depå, kaffe då jag sitter i det blå.

Oändliga köer, knegar rally all the way.

Hemma tillslut, fast utan substitut.

Framför datorn jag satt, i räkningarnas makt.

För lite sömn jag fick, innan jag nästa morgon på stolen satt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Miraqulix med Poeter.se id #5661 innehar upphovsrätten